

Fitchers fugl

Der var engang en troldmand, der påtog sig skikkelse af en fattig mand, gik ud og tiggede og førte de smukke piger bort med sig. Intet menneske vidste, hvor de blev af, og de kom aldrig mere tilbage. En dag kom han til en mand, der havde tre smukke døtre. Han havde en kurv på ryggen og så rigtig gammel og elendig ud. Han bad om at få lidt at spise, og da den ældste datter kom ud med et stykke mad til ham, rørte han blot ved hende, straks sad hun i kurven. Derpå løb han, alt hvad han kunne, ind i den store, mørke skov, hvor hans hus lå. Huset var stort og prægtigt, og han sagde nu til pigen: "Du vil nok befinde dig godt her, min skat. Du kan få alt, hvad du ønsker." Efter en kort tids forløb sagde han: "Jeg rejser bort et par dage. Der har du nøglerne til huset. Du må se dig om overalt, undtagen i den stue, som denne lille nøgle lukker op for. Det forbyder jeg dig under dødsstraf." Han gav hende også et æg og sagde: "Dette æg skal du passe godt på, du må helst altid bære det hos dig. Hvis du taber det, sker der en stor ulykke." Pigen tog nøglerne og ægget og lovede at gøre, hvad han havde sagt. Da han var taget af sted, gik hun rundt og så sig om i hele huset. Stuerne strålede af guld og sølv, og hun syntes aldrig, hun havde set noget så dejligt. Til sidst kom hun også til den dør, hun ikke måtte åbne. Hun gik forbi, men pint af nysgerrighed vendte hun lidt efter tilbage. Hun så på nøglen, II der så ud som alle andre nøgler, og til sidst stak hun den i, drejede lidt på den, og døren sprang op. I midten af værelset stod et stort kar, fyldt med blod og stykker af menneskekroppe, og ved siden af stod en huggeblok med en økse. Pigen blev så forskrækket, at hun tabte ægget, som hun holdt i hånden. Da hun tog det op igen, var det helt tilsmudset med blod og det gik ikke af, hvor meget hun så vaskede og gned det.

Kort tid efter kom manden hjem og forlangte straks nøglerne og ægget. Hun rakte ham det skælvende, og han kunne øjeblikkelig se på de røde pletter, at hun havde været i blodkammeret. "Fordi du imod min vilje er gået derind," sagde han vredt, "så skal du nu komme derind mod din vilje. Du har forbrudt dit liv." Derpå slæbte han hende ind i værelset, huggede hovedet af hende og kastede hende ned i karret til de andre.

"Nu henter jeg den anden," tænkte troldmanden, påtog sig igen skikkelse af en fattig mand og gik hen til huset

og tiggede. Den anden datter bragte ham nu et stykke brød, og han tog hende med ligesom den første. Det gik hende ligesom søsteren. Nysgerrigheden løb af med hende, og da manden kom hjem, dræbte han også hende og kastede hende ned i karret. Derpå hentede troldmanden den tredje datter. Hun var klogere end de andre, og da han var rejst, gemte hun først ægget omhyggeligt og beså så hele huset og også blodkammeret. Der så hun begge sine kære søstre ligge livløse og lemlæstede. Men da hun fik lagt hovedet og lemmerne til kroppen, voksede de sammen igen, og begge pigerne rejste sig op spillevende og omfavnede og kyssede hinanden. Da manden kom hjem og så, at der ikke var blod på ægget, sagde han: "Du har bestået prøven, du skal være min brud." Han havde nu ikke mere nogen magt over hende, men måtte gøre, hvad hun forlangte. "Du skal først bringe en kurv med guld til mine forældre," sagde hun, "så laver jeg til brylluppet imens." Sine to søstre havde hun skjult i et lille kammer, og hun puttede dem nu i en kurv og lagde guld over dem, og bad dem sende hjælp ud til hende, så snart de var kommet hjem. Derpå kaldte hun på trolden og sagde: "Bær så denne kurv hjem, men du må ikke hvile dig på vejen. Jeg står i vinduet og passer på."

Troldmanden tog kurven på ryggen og gik af sted, men den var så tung, at sveden løb ham ned over ansigtet. Da han satte sig ned for at hvile sig, råbte en af pigerne i kurven: "Gå straks videre. Jeg ser fra mit vindue, at du hviler dig." Han troede, at det var hans brud, der råbte det, og gav sig til at gå igen. En gang til satte han sig, men øjeblikkelig lød der en stemme, der befalede ham at gå videre. Endelig nåede han stønnende og forpustet forældrenes hus og afleverede kurven.

Bruden gik imidlertid hjemme og ordnede alt til brylluppet og indbød alle troldmandens venner. Derpå tog hun et dødningehovede med grinende tænder, satte en blomsterkrans derpå og stillede det op i loftslugen. Da hun var færdig med det, smurte hun sig ind i honning, sprættede en dyne op og rullede sig rundt i fjerene, så hun kom til at ligne en løjerlig fugl, og ingen kunne se, at hun var et menneske. Så gik hun ud af huset, og på vejen mødte hun en del af bryllupsgæsterne, som spurgte:

"Hvor kommer du fra, du sære fugl?"

"Jeg kommer fra Fitchers hus."

"Så du derinde den unge brud?"

"Hun står deroppe i blæst og sus,

Og kigger af loftslugen ud."

Hun mødte også brudgommen, der kom gående ganske langsomt. Han spurgte også:

"Hvor kommer du fra, du sære fugl?"

"Jeg kommer fra Fitchers hus."

"Så du derinde den unge brud?"

"Hun står deroppe i blæst og sus,

Og kigger af loftslugen ud."

Brudgommen så op på huset, og da han fik øje på dødningshovedet troede han, at det var hans brud, og nikkede venligt derop. Men da han og hans gæster var gået ind i huset, kom pigens brødre og slægtninge, som var gået ud for at hjælpe hende, og naglede dørene fast til. Derpå stak de ild på huset, og de måtte alle omkomme i flammerne.

* * *